28.6.1993/615

Dokumentin versiot

Viitetiedot | På svenska

Metsästyslaki

Katso tekijänoikeudellinen huomautus käyttöehdoissa.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku
Yleiset säännökset

1 § (15.3.2013/206)
Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan metsästykseen ja rauhoittamattomien eläinten pyydystämiseen ja tappamiseen sekä riistanhoitoon, riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen ja koiran pitämiseen.

Tämä laki koskee soveltuvin osin myös luonnonsuojelulain (9/2023) nojalla rauhoitettujen nisäkkäiden ja lintujen pyydystämistä tai tappamista. (5.1.2023/28)

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, eläinten hoidosta ja kohtelusta säädetään eläinten hyvinvoinnista annetussa laissa (693/2023) ja luonnonsuojelulaissa. (23.3.2023/698)

Riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta säädetään riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa (616/1993).

2 §
Metsästyksen määritelmä

Metsästyksellä tarkoitetaan luonnonvaraisena olevan riistaeläimen pyydystämistä ja tappamista sekä saaliin ottamista metsästäjän haltuun. Metsästystä on myös pyyntitarkoituksessa tapahtuva riistaeläimen houkutteleminen, etsiminen, kiertäminen, väijyminen, hätyyttäminen tai jäljittäminen, koiran tai muun pyyntiin harjoitetun eläimen käyttäminen riistaeläimen etsimiseen, ajamiseen tai jäljittämiseen sekä pyyntivälineen pitäminen pyyntipaikalla viritettynä pyyntikuntoon.

3 §
Riistanhoidon määritelmä

Riistanhoidolla tarkoitetaan toimintaa, jonka tarkoituksena on riistaeläinkantoja säätelemällä, riistaeläinten elinolosuhteet turvaamalla tai niitä parantamalla taikka muulla tavalla lisätä, säilyttää tai parantaa riistaeläinkantaa ja eri eläinkantojen välistä tasapainoa.

4 §
Metsästysvuosi

Metsästysvuosi alkaa 1 päivänä elokuuta ja päättyy 31 päivänä heinäkuuta.

5 § (13.7.2018/555)
Riistaeläimet ja rauhoittamattomat eläimet

Riistaeläimiä ovat:

1) villikani, metsäjänis, rusakko, orava, euroopanmajava, kanadanmajava, susi, tarhattu naali, kettu, karhu, mäyrä, kärppä, hilleri, saukko, näätä, ahma, ilves, itämeren norppa, kirjohylje, halli, villisika, kuusipeura, saksanhirvi, japaninpeura, metsäkauris, hirvi, valkohäntäpeura, metsäpeura ja mufloni; (17.5.2019/683)

2) kanadanhanhi, merihanhi, metsähanhi, heinäsorsa, tavi, haapana, jouhisorsa, heinätavi, lapasorsa, punasotka, tukkasotka, haahka, alli, telkkä, tukkakoskelo, isokoskelo, riekko, kiiruna, pyy, teeri, metso, peltopyy, fasaani, nokikana, lehtokurppa ja sepelkyyhky.

Rauhoittamattomia eläimiä ovat:

1) metsämyyrä, vesimyyrä, kenttämyyrä, peltomyyrä, lapinmyyrä, isometsähiiri, isorotta ja kotihiiri;

2) korppi (poronhoitoalueella), varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki, kesykyyhky ja räkättirastas.

Villiintyneeseen kissaan sovelletaan, mitä rauhoittamattomista eläimistä säädetään.

2 luku
Metsästysoikeus, metsästysvuokra ja metsästyslupa

Ajantasainen lainsäädäntö

Säädöksiä seurattu SDK 78/2024 saakka (julkaistu 15.2.2024).

Päivitetyt säädöstekstit, joissa lakiin tai asetukseen tehdyt muutokset sisältyvät säädöstekstiin.

Aineistoon liittyvä muu materiaali

› Vanhentuneet ajantasaiset
› Vakiintuneet säädösnimikkeet
› Ruotsinkieliset säädökset
› Säädökset alkuperäisinä
› Säädösmuutosten hakemisto

Sisällysluettelo
28.6.1993/615

1 luku – Yleiset säännökset
1§ – Lain soveltamisala
2 § – Metsästyksen määritelmä
3 § – Riistanhoidon määritelmä
4 § – Metsästysvuosi
5 § – Riistaeläimet ja rauhoittamattomat eläimet
2 luku – Metsästysoikeus, metsästysvuokra ja metsästyslupa
6 § – Alueen omistajan metsästysoikeus
7 § – Oikeus metsästää yleisellä vesialueella ja talousvyöhykkeellä (26.11.2004/1068)
8§ – Kuntalaisen oikeus metsästää valtion alueella
9 § – Metsästäminen luonnonsuojelualueella
10 § – Pyyntilupa ja alueellinen kiintiö
10 a § – Pyyntiluvan peruuttaminen
11 § – Metsästysoikeuden vuokraaminen

Sivun alkuun

6 §
Alueen omistajan metsästysoikeus

Oikeus harjoittaa metsästystä ja määrätä siitä kuuluu alueen omistajalle, jollei jäljempänä muuta säädetä.

7 §
Oikeus metsästää yleisellä vesialueella ja talousvyöhykkeellä (26.11.2004/1068)

Jokaisella Suomessa pysyvästi asuvalla on oikeus metsästää yleisellä vesialueella meressä, sellaisilla yleisellä vesialueella meressä olevilla saarilla ja luodoilla, jotka kuuluvat valtiolle ja joiden hallintaa ei ole kenellekään luovutettu, sekä Suomen talousvyöhykkeellä. (26.11.2004/1068)

Yleisellä vesialueella järvessä ja tällaisella alueella olevilla valtion omistamilla saarilla ja luodoilla on oikeus metsästää henkilöllä, jonka kotipaikka on kunnassa, johon yleinen vesialue osaksi tai kokonaan kuuluu taikka johon se rajoittuu.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun oikeuden käyttämistä voidaan asetuksella rajoittaa, jos se on tarpeen riistakannan turvaamisen tai alueen muun käytön vuoksi.

8§ (30.12.2014/1427)
Kuntalaisen oikeus metsästää valtion alueella

Henkilöllä, jonka kotikuntalain (201/1994) 2 §:ssä tarkoitettu kotikunta on Lapin tai Kainuun maakuntaan kuuluvassa kunnassa tai Kuusamon, Pudasjärven tai Taivalkosken kunnassa, sellaisina kuin ne olivat 31 päivänä joulukuuta 2014, on oikeus metsästää kotikunnassaan valtion omistamilla alueilla.

9 §
Metsästäminen luonnonsuojelualueella

Oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

10 § (18.2.2011/159)
Pyyntilupa ja alueellinen kiintiö

Metsästykseen on oltava pyyntilupa tai metsästyksessä on noudatettava maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä alueellista kiintiötä, jos metsästyksestä aiheutuu muun kuin 26 §:ssä mainitun riistaeläinlajin kannan vaarantuminen tai jos riistaeläinlajin metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla metsästettävistä riistaeläinlajeista, pyyntiluvan ja alueellisen kiintiön myöntämisen edellytyksistä sekä myöntämisessä noudatettavasta menettelystä ja muista pyyntilupaa koskevista seikoista sekä pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta.

Pyyntilupien ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajia rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.

Suomen riistakeskus myöntää 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan sekä vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun metsästyksen seurannasta.

10 a § (18.2.2011/159)
Pyyntiluvan peruuttaminen

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassaolevan 10 tai 26 §:ssä tarkoitetun pyyntiluvan, jos luvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista.

Peruutetun luvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavan eläimen pyyntilupaa ennen kuin aiemman luvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

11 §
Metsästysoikeuden vuokraaminen

Alueen omistaja voi antaa metsästysoikeutensa vuokralle kokonaan tai osittain (*metsästysvuokrasopimus*). Metsästysoikeuden vastikkeettomaan luovuttamiseen sovelletaan mitä metsästysoikeuden vuokraamisesta on voimassa, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Maanvuokralain (258/66) mukainen vuokrasopimus antaa oikeuden metsästykseen vuokratulla alueella vain, jos tästä on sopimuksessa nimenomaisesti mainittu.

12 §
Metsästysvuokrasopimus sekä vuokraoikeuden siirtäminen ja jälleenvuokraaminen

Sopijapuolen vaatimuksesta metsästysvuokrasopimus on tehtävä kirjallisesti ja allekirjoitettava.

Vuokralainen ei ilman vuokranantajan suostumusta saa siirtää vuokraoikeuttaan kolmannelle eikä vuokrata metsästysvuokraoikeuttaan tai osaa siitä edelleen.

13 §
Vuokra-aika ja vuokrasopimuksen irtisanominen

Metsästysvuokrasopimus tehdään määräajaksi tai toistaiseksi.

Toistaiseksi tehty vuokrasopimus voidaan irtisanoa milloin tahansa ja se päättyy irtisanomisen johdosta, kun irtisanomisaika on kulunut. Jos irtisanomisajasta ei ole muuta sovittu ja sopimus irtisanotaan viimeistään kuusi kuukautta ennen metsästysvuoden loppua, vuokrasuhde päättyy saman metsästysvuoden viimeisenä päivänä. Muussa tapauksessa vuokrasuhde päättyy irtisanomisvuotta seuraavan metsästysvuoden viimeisenä päivänä.

Jos vuokralainen laiminlyö vuokran suorittamisen, rikkoo muutoin sopimusehtoja tai käyttää metsästysoikeuttaan väärin, eikä rikkomus ole vähäinen, vuokranantaja saa purkaa metsästysvuokrasopimuksen heti päättyväksi.

Jos vuokranantaja rikkoo sopimusehtoja, eikä rikkomus ole vähäinen, tai jos vuokrattu alue olosuhteissa tapahtuneen muutoksen vuoksi käy metsästykseen soveltumattomaksi, vuokralainen saa purkaa metsästysvuokrasopimuksen heti päättyväksi.

14 §
Vuokrasopimuksen pysyvyys alueen omistajan vaihtuessa

Jos metsästysvuokra-alue tai osa siitä luovutetaan toiselle, alueen uusi omistaja saa irtisanoa metsästysvuokrasopimuksen päättymään kuten toistaiseksi tehdystä metsästysvuokrasopimuksesta säädetään. Jollei uusi omistaja käytä irtisanomisoikeuttaan kolmen kuukauden kuluessa vuokrasopimuksesta tiedon saatuaan, vuokrasopimus pysyy kuitenkin voimassa. Jos luovutuskirjassa on määräys metsästysvuokrasopimuksen pysyvyydestä tai jos luovutuksensaaja on sopimuksen muutoin hyväksynyt, vuokrasopimus sitoo luovutuksen saajaa.

Vuokraoikeuden kiinnittämisestä ja kiinnitetyn vuokrasopimuksen pysyvyydestä säädetään erikseen.

Kun alue myydään pakkohuutokaupalla, vuokrasopimus sitoo ostajaa vain, jos oikeus on kiinnitetty ja myynti tapahtuu sellaisin ehdoin.

15 §
Riistanhoito vuokra-alueella

Jollei muuta ole sovittu, vuokralaisella on oikeus metsästysvuokra-alueella suorittaa riistanhoidollisia toimenpiteitä. Tällöin hän ei saa aiheuttaa vahinkoa tai haittaa alueen omistajalle tai haltijalle.

16 §
Metsästys riidanalaisella alueella

Metsästysvuokraoikeutta koskevan riita-asian yhteydessä tuomioistuin voi asianosaisen vaatimuksesta antaa väliaikaisen määräyksen siitä, kenellä on oikeudenkäynnin aikana oikeus metsästää riidanalaisella alueella. Ratkaisu, johon ei saa hakea muutosta, on voimassa kunnes tuomioistuin antaa asiassa päätöksen, jollei määräystä tätä ennen peruuteta tai muuteta.

17 §
Metsästyslupa

Se, jolla on 6 §:n, metsästysvuokrasopimuksen tai maanvuokrasopimuksen perusteella metsästysoikeus, voi antaa asettamillaan ehdoilla toiselle luvan metsästää (*metsästyslupa*), jollei tätä ole vuokrasopimuksessa kielletty.

18 §
Metsästysluvan peruuttaminen ja lakkaaminen

Jos metsästyslupa on annettu vastikkeetta, metsästysoikeuden haltija voi peruuttaa antamansa luvan heti päättyväksi.

Toistaiseksi vastiketta vastaan annettu lupa voidaan peruuttaa noudattaen toistaiseksi tehtyä metsästysvuokrasopimusta koskevia irtisanomisaikoja. Jos luvan saaja metsästää tai muutoin menettelee vastoin lupaehtoja, metsästysoikeuden haltija voi peruuttaa luvan heti päättyväksi.

Kun metsästysoikeuden haltija vaihtuu, edellisen oikeudenhaltijan antamat metsästysluvat lakkaavat.

19 §
Metsästys poikkeuksellisissa olosuhteissa

Sen estämättä, mitä tässä luvussa säädetään, maa- ja metsätalousministeriö voi päättää, että eläintautien ehkäisemiseksi tai muista terveydellisistä syistä taikka yleisen turvallisuuden varmistamiseksi tai huomattavan omaisuutta uhkaavan vahingon torjumiseksi saa määrättyä riistaeläintä metsästää tietyllä alueella määrättynä aikana ilman alueeseen kohdistuvaa metsästysoikeutta.

3 luku
Metsästyksen harjoittaminen

20 §
Yleiset vaatimukset

Metsästystä on harjoitettava kestävän käytön periaatteiden mukaisesti ja siten, että riistaeläinkannat eivät vaarannu, luontoa ei tarpeettomasti vahingoiteta, riistakantaa ei vaaranneta eikä eläimille tuoteta tarpeetonta kärsimystä.

Riistaeläinkantojen tuoton jatkuvuus on pyrittävä turvaamaan tarkoituksenmukaisella riistanhoidolla.

Metsästys ei saa aiheuttaa vaaraa tai vahinkoa ihmiselle tai toisen omaisuudelle.

21 § (10.7.2017/504)
Ampumakoe

Rihlatulla luotiaseella tai metsästysjousella metsästävän henkilön on suoritettava ampumakoe, jos se on metsästettävän riistaeläinlajin vuoksi tarpeen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitkä ovat ne riistaeläinlajit, joiden metsästyksessä ampujana toimivan metsästäjän on suoritettava ampumakoe.

Riistanhoitoyhdistys järjestää ampumakokeen ja antaa sen hyväksytystä suorittamisesta ampumakoetodistuksen sekä pyynnöstä jäljennöksen siitä. Ampumakoetodistus vastaa hallintolaissa (434/2003) tarkoitettua hallintopäätöstä. Ampumakokeen hyväksytty suoritus voidaan tallentaa riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettuun metsästäjärekisteriin.

Ampumakoetodistus on voimassa kolme vuotta kokeen suorittamisesta.

21 a § (10.7.2017/504)
Ampumakokeen vastavuoroinen tunnustaminen

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä metsästettäessä ampujana saa toimia myös se, jolla on voimassa oleva ampumakoetodistusta vastaava todistus muussa maassa suoritetusta vastaavia riistaeläimiä koskevasta ampumakokeesta tai joka antaa riistanhoitoyhdistykselle selvityksen siitä, että hänellä on kotimaassaan oikeus metsästää vastaavan kokoisia riistaeläimiä. Riistanhoitoyhdistys antaa todistuksen toisessa maassa suoritetun ampumakokeen tai edellä tarkoitetun selvityksen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Riistanhoitoyhdistyksen todistus on voimassa enintään kolme vuotta.

Ahvenanmaalla suoritettu ampumakoe vastaa 21 §:ssä tarkoitettua ampumakoetta.

21 b § (10.7.2017/504)
Ampumakoetta koskeva asetuksenantovaltuus

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään:

1) ampumakokeen sisällöstä ja suorittamistavasta sekä ampumakokeen hyväksymisen edellytyksistä;

2) ampumakokeen suorittamispaikkaa koskevista vaatimuksista;

3) ampumakokeessa käytettäviä ampuma-aseita ja patruunoita sekä jousia ja nuolia koskevista vaatimuksista; sekä

4) ampumakokeen teknisestä suorittamisesta ja vastavuoroisesta tunnustamisesta annettavasta todistuksesta.

22 § (10.7.2017/504)
Metsästyskortin ja ampumakoetodistuksen esittäminen

Metsästyskortti tai sen jäljennös sekä henkilöllisyyden varmentava asiakirja on pidettävä metsästettäessä mukana ja pyydettäessä esitettävä 88 §:ssä tarkoitetulle metsästystä valvovalle henkilölle. Jos joku metsästää ilman, että hänellä on mukanaan lunastamansa metsästyskortti tai sen jäljennös sekä henkilöllisyyden varmentava asiakirja, hän voi kuitenkin esittää mainitun asiakirjan neljäntoista vuorokauden kuluessa valvontaa suorittaneelle henkilölle tai hänen määräämälleen valvontaa suorittavalle henkilölle tai poliisille.

Mitä 1 momentissa säädetään siinä tarkoitettujen asiakirjojen esittämisvelvollisuudesta, koskee myös metsästäjänä toimivan ampujan velvollisuutta esittää 21 §:ssä tarkoitettu ampumakoetodistus tai sen jäljennös taikka 21 a §:ssä tarkoitettu todistus vastavuoroisesta tunnustamisesta metsästettäessä 21 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä.

Jos metsästyskortti tai ampumakoetodistus on kadonnut, poliisi voi myöntää lykkäystä näyttämistä koskevaan aikaan.

23 § (15.1.2021/79)
Metsästyksen rajoittaminen yleisen turvallisuuden vuoksi

Jos yleisen turvallisuuden kannalta on erityisen tärkeää, aluehallintovirasto voi määräajaksi tietyllä alueella kieltää metsästyksen tai rajoittaa sitä. Ennen kiellon tai rajoituksen määräämistä on metsästysoikeuden haltijaa ja alueen omistajaa kuultava.

Aluehallintoviraston tulee kumota 1 momentissa tarkoitettu kielto tai rajoitus ennen määräajan päättymistä, jos kiellon tai rajoituksen voimassapitämiseen ei enää ole tarvetta.

Aluehallintovirastolle kuuluvista 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä huolehtii Suomen talousvyöhykkeellä se aluehallintovirasto, jonka toimialueen kohdalla kysymyksessä oleva osa talousvyöhykkeestä sijaitsee. Ahvenanmaan valtionviraston toimialueen vastaista rajaa lukuun ottamatta aluehallintovirastojen toimialueiden välisen rajan katsotaan jatkuvan aluevesien ulkorajalta suuntaansa muuttamatta talousvyöhykkeen ulkorajaan saakka.

24 §
Rannalta metsästäminen merialueella

Asumattomilla meren ulkosaarilla saa se, jolla on oikeus metsästää vesialueella, harjoittaa vesilintujen pyyntiä maalta toiselle kuuluvalla avoimella rannalla.

25 §
Asutuksesta, viljelyksistä ja liikenneväylistä johtuvat rajoitukset

Ilman rakennuksen omistajan tai haltijan nimenomaista lupaa eläintä ei saa ampua 150:tä metriä lähempänä sellaista rakennusta, jossa asutaan.

Ilman alueen omistajan tai haltijan nimenomaista lupaa riistaeläintä ei saa etsiä pihasta tai puutarhasta eikä metsästystarkoituksessa saa kulkea viljelyksillä ennen kuin sato on korjattu tai koottu.

Riistaeläintä ei saa ampua rautatien tai yleisen tien yli eikä riistaeläimen tai ampujan ollessa tällaisella tiellä. Metsäkanalintua ei saa ampua myöskään sen tai ampujan ollessa yksityisellä tiellä.

26 § (18.2.2011/159)
Hirvieläimen pyyntilupa

Kuusipeuran, saksanhirven, japaninpeuran, hirven, valkohäntäpeuran ja metsäpeuran metsästykseen on oltava pyyntilupa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan myöntää Suomen riistakeskus. Myönnettäessä pyyntilupia on huolehdittava siitä, että hirvieläinkanta ei metsästyksen johdosta vaarannu ja että hirvieläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla. Liikenne-, maatalous- ja metsävahinkojen huomioon ottamiseksi Suomen riistakeskuksen tulee vuosittain kuulla alueellisia sidosryhmiä. Edellä 8 §:ssä tarkoitetulle alueelle pyyntilupia myönnettäessä on lisäksi kiinnitettävä huomiota metsästysmahdollisuuksien tasapuoliseen jakaantumiseen ja metsästyksen tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen. (10.7.2017/504)

Pyyntiluvan nojalla metsästetystä hirvieläimestä on tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle. (10.7.2017/504)

27 § (10.7.2017/504)
Hirvieläimen pyyntiluvan myöntämisen ja käyttämisen edellytykset

Hirvieläimen pyyntiluvan myöntäminen edellyttää, että luvan hakijalla on käytettävissään metsästykseen sopiva yhtenäinen alue, jonka maapinta-alan on oltava hirvenmetsästyksessä vähintään 1 000 hehtaaria ja muiden pyyntiluvanvaraisten hirvieläinten metsästyksessä vähintään 500 hehtaaria.

Hirvieläimen pyyntilupa myönnetään sellaiselle hakijalle tai hakijoille, joilla on 1 momentissa tarkoitetulla alueella oikeus metsästää hakemuksessa tarkoitettua hirvieläintä. Muulla kuin 8 §:ssä tarkoitetulla alueella pyyntilupa voidaan samalle 1 momentissa tarkoitetulle alueelle myöntää vain yhden hakemuksen perusteella.

Suomen riistakeskuksen on rajattava lupa-alueesta pois sellaiset alueet, jotka eivät täytä 1 momentissa säädettyjä pinta-alan ja yhtenäisyyden vaatimuksia. Pyyntilupa voidaan käyttää vain pyyntiluvassa rajatulla alueella.

Suomen riistakeskus voi poiketa 1 momentissa säädetyistä pyyntilupaan liittyvistä alueen pinta-alaa tai yhtenäisyyttä koskevista vaatimuksista ja 37 §:n mukaisesta pyyntiluvanvaraisen hirvieläimen rauhoitusajasta, jos alue on saari tai alueeseen liittyy muu vastaava erityinen syy.

28 § (10.7.2017/504)
Uusi hirvieläimen pyyntilupa

Jos saaliiksi saatu hirvieläin on siten vahingoittunut tai sairas, että se on enemmän kuin puoliksi ihmisravinnoksi kelpaamaton eikä tämä ole johtunut pyyntiluvan saajasta, Suomen riistakeskus myöntää luvan saajalle maksutta uuden pyyntiluvan.

29 § (10.7.2017/504)
Hirvieläimen metsästystä koskeva asetuksenantovaltuus

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin:

1) hirvieläimen pyyntiluvan hakemisesta;

2) hirvieläimen pyyntilupaan liitettävistä määräyksistä;

3) hirvieläimen metsästyksessä käytettävistä koirista ja varusteista;

4) saalisilmoituksesta ja saalisilmoituksen muodosta, sisällöstä ja määräajasta; sekä

5) määräajoista, jotka koskevat hirvieläimen pyyntilupaa.

30 § (10.7.2017/504)
Metsästyksen johtaja

Hirvieläimen pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästykseen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästykseen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä.

30 a § (10.7.2017/504)
Yhteislupa

Edellä 10 ja 26 §:ssä tarkoitettua pyyntilupaa sekä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa voi hakea yhteisesti useampi kuin yksi hakija, jolloin lupa myönnetään hakijoille yhteisesti (*yhteislupa*). Yhteislupaa koskevassa hakemuksessa ja päätöksessä on nimettävä yhteisluvan hallinnollinen haltija. Jos yhteislupa myönnetään useamman kuin yhden eläimen metsästämiseen, luvansaajat voivat sopia yhteisluvan jakamisesta luvansaajien kesken. Jokaista yhteisluvan saajaa velvoittaa se, mitä luvansaajan velvollisuuksista tässä laissa ja sen nojalla säädetään.

31 §
Pyynnin häiritseminen

Laillisen metsästyksen estäminen tai vaikeuttaminen saattamalla pyyntiväline toimintakunnottomaksi tai häiritsemällä muulla tavoin pyyntiä on kielletty.

4 luku
Metsästystavat

32 §
Moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoitukset

Riistaeläintä ei pyyntitarkoituksessa saa hätyyttää tai jäljittää ilma-aluksella taikka maalla kulkevalla moottorikäyttöisellä ajoneuvolla eikä aluksella tai veneellä moottorin käydessä.

Riistaeläintä ei saa ampua ilma-aluksesta taikka maalla kulkevasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta eikä näiden suojasta tai välittömästi pysäyttämisen jälkeen sataa metriä lähempänä näitä eikä myöskään aluksesta tai veneestä moottorin käydessä.

Edellä 1 ja 2 momentissa sanottu ei koske haavoittuneen riistaeläimen lopettamista merialueella aluksesta tai veneestä moottorin käydessä.

33 § (8.5.2015/583)
Pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät

Metsästyksessä on yleisesti kielletty seuraavien pyyntivälineiden ja pyyntimenetelmien käyttö:

1) räjähteet;

2) myrkyt ja myrkytetyt tai tainnuttavaa ainetta sisältävät syötit;

3) tainnuttavat ja tappavat elektroniset laitteet ja sähkölaitteet;

4) yöammuntaa varten tarkoitetut tähtäyslaitteet, jotka elektronisesti suurentavat tai muuttavat kuvaa;

5) keinotekoiset valonlähteet ja kohteita valaisevat laitteet sekä peilit ja muut häikäisevät laitteet;

6) linnunliimat, lintuverkot ja koukut;

7) toimintatavaltaan automaattiset aseet sekä sellaiset itselataavat aseet, joiden lippaaseen mahtuu enemmän kuin kolme patruunaa;

8) kaasun tai savun avulla pyydystäminen tai tappaminen;

9) elävien eläinten käyttö houkuttimena;

10) haudat ja ansat, joihin on sijoitettu ampuma-ase tai keihäs tai muu näihin verrattava väline, sekä muut vastaavanlaiset pyyntilaitteet, jotka ovat ihmisille tai kotieläimille vaarallisia;

11) raudat, jotka eivät tapa heti;

12) varsijousi tai sitä vastaava jousiase;

13) keihäs, vipukeihäs, harppuuna tai muu niitä vastaava ase;

14) puhallusputki;

15) ääntä synnyttävä koneellinen laite.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, metsästystä koskevat seuraavat kiellot ja rajoitukset:

1) vesilintujen metsästyksessä ei saa käyttää lyijyhauleja;

2) riistanisäkkäiden metsästyksessä ei saa käyttää toiminnaltaan tai käyttötavaltaan valikoimattomia verkkoja;

3) jos karhun metsästykseen on myönnetty poikkeuslupa 41 a §:n 3 tai 4 momentin nojalla:

a) metsästyksessä ei saa käyttää haaskaa eikä ihmisen perustamaa ravintoon tai hajuun perustuvaa karhun houkutinta;

b) karhua ei saa nurmipeltoa lukuun ottamatta ampua pellolta, jolta satoa ei ole korjattu;

c) karhua ei saa ajaa eikä ampua pesästä.

Edellä 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetusta keinotekoisen valonlähteen käytön kiellosta voidaan kuitenkin poiketa käyttämällä kiinteää keinovaloa villisian metsästyksessä ruokintapaikalla. (17.5.2019/683)

Kiellosta aiheuttaa eläimelle tarpeetonta kipua tai kärsimystä säädetään eläinten hyvinvoinnista annetun lain 6 §:ssä. Eläimen kielletystä kohtelusta säädetään mainitun lain 13 §:ssä ja eläinten lopetuksesta 64 §:ssä. (23.3.2023/698)

34§ (15.3.2013/206)
Pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin:

1) ampuma-aselain (1/1998) 6 §:ssä tarkoitettujen ampuma-aseiden ja patruunoiden ominaisuuksista ja käyttämisestä;

2) metsästysjousen ja nuolien ominaisuuksista ja käyttämisestä;

3) ilma-aseiden ominaisuuksista ja käyttämisestä;

4) loukkujen, aitausten, ansalangan, rautojen, jalkanarun, lehtipuhaltimen ja verkon ominaisuuksista ja käyttämisestä;

5) pyyntimenetelmissä noudatettavista menettelytavoista.

(3.6.2016/422)
Sen lisäksi, mitä 33 §:ssä säädetään, valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rajoituksia pyyntivälineiden ja pyyntimenetelmien käyttöön. Rajoitukset voivat koskea tiettyä:

1) pyyntivälinettä;

2) pyyntimenetelmää;

3) aluetta;

4) ajankohtaa; sekä

5) eläinlajia.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin 33 §:ssä säädetyn estämättä ampuma-aseen ja patruunan sekä keinovalon käyttämisestä haavoittunutta tai pyydystettyä taikka muutoin avuttomassa tilassa olevaa eläintä jäljitettäessä ja lopetettaessa.

34 a § (10.7.2017/504)
Ravintohoukutin

Valtioneuvoston asetuksella voidaan alueellisesti kieltää riistaeläinten tarkoituksellinen houkuttelu haaskaa tai muuta ihmisen perustamaa eläinperäiseen ravintoon tai hajuun perustuvaa houkutinta sekä ihmisten ja kotieläinten ravinnoksi tarkoitettuja elintarvikejalosteita hyväksi käyttäen 1 päivän kesäkuuta ja 9 päivän syyskuuta välisenä aikana, jos se on tarpeen 33 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetyn kiellon valvonnan tehostamiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla säädettävä kielto ei kuitenkaan voi koskea pyyntivälineenä käytetyn loukun tai rautojen suojuksen sisällä käytettäviä syöttejä ketun, mäyrän, hillerin ja näädän metsästyksessä. (17.5.2019/683)

Edellä 1 momentin nojalla säädettävä kielto ei koske yritystä, jonka kaupparekisteriin ilmoitetun toiminnan laatu tai toimiala on luontokuvaus- ja katselutoiminta. Tällaiseen yritykseen sovelletaan mitä kuluttajaturvallisuuslaissa (920/2011) säädetään.

Edellä 3 momentissa tarkoitetun ravintohoukuttimen sijaintipaikassa on oltava tiedot ravintohoukuttimen ylläpitäjästä yhteystietoineen ja paikasta, jossa kuluttajaturvallisuuslain mukainen turvallisuusasiakirja on nähtävissä. Ravintohoukuttimesta on tehtävä ilmoitus paikkatietoineen Suomen riistakeskukselle.

Ravintohoukuttimen käyttämisessä on lisäksi noudatettava, mitä eläimistä saatavista sivutuotteista annetussa laissa (517/2015) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä säädetään käsittelemättömien sivutuotteiden käytöstä luonnonvaraisten eläinten ruokintaan sekä jätteiden hävittämisestä. Haaskaruokintapaikkaa koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta ja rekisteristä säädetään eläintunnistusjärjestelmästä annetussa laissa (238/2010).

L eläintunnistusjärjestelmästä 238/2010 on kumottu L:lla eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 1069/2021.

35 § (10.7.2017/504)
Metsästysaseen ja metsästysjousen kuljettaminen

Metsästysasetta tai metsästysjousta ei saa ilman luvallista tarkoitusta tai metsästysoikeuden haltijan suostumusta kuljettaa muutoin kuin lataamattomana suojuksessa sellaisella alueella, jolla henkilöllä ei ole metsästysoikeutta tai metsästyslupaa. Tämä ei kuitenkaan koske metsästysalueeseen rajoittuvaa yleistä tietä.

Metsästysaseen tai metsästysjousen on ilma-aluksessa, maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa sekä aluksessa ja veneessä moottorin käydessä oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan. Tämä ei kuitenkaan koske aseen kuljettamista merialueella 32 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa.

Metsästysaseen tai metsästysjousen kuljettaminen moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa on kielletty. Asetta saa kuitenkin kuljettaa maastossa virantoimituksessa oleva henkilö, jolle aseen mukanaolo virantoimituksen laadusta johtuen on tarpeen sekä suoritettaessa poliisin pyynnöstä virka- tai virka-aputehtävää.

Edellä 3 momentissa säädetyn kiellon estämättä lataamatonta metsästysasetta tai metsästysjousta saa kuitenkin kuljettaa moottorikäyttöisellä ajoneuvolla suojuksessa, suojatussa tilassa tai tilassa, mistä se ei ole välittömästi käytettävissä metsästykseen:

1) jääpeitteisellä vesialueella;

2) maastoliikennelain (1710/1995) 13 §:n mukaisella moottorikelkkailureitillä ja maastoon merkityllä kulku-uralla;

3) siirryttäessä maastossa vakiintunutta kulku-uraa pitkin tieyhteyttä vailla olevalle majoituspaikalle, majoitusrakennukselle tai kiinteistölle;

4) saalista noudettaessa, ja elävänä pyytävää loukkua tai jalkanarua koettaessa; sekä

5) kuljetettaessa ampujana toimivaa henkilöä metsästyksenjohtajan ennakkoon osoittamalle ampumapaikalle.

Lisäksi Suomen riistakeskuksen myöntämällä luvalla saa kuljettaa metsästysasetta tai metsästysjousta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa suojuksessa, suojatussa tilassa tai tilassa, mistä se ei ole välittömästi käytettävissä metsästykseen, jos kuljetukseen on muu kuin 4 momentissa säädetty hyväksyttävä peruste. Suomen riistakeskus voi asettaa päätöksessään aluetta sekä metsästysasetta koskevia tarkempia lupaehtoja.

Suomen riistakeskus voi peruuttaa voimassaolevan 5 momentin mukaisen luvan, jos luvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista. Peruutetun luvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavaa lupaa ennen kuin aiemman luvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

5 luku
Riistaeläinten rauhoittaminen ja riistanhoito

36 § (14.6.2002/516)
Riistaeläinten häiritsemiskielto

Riistaeläimiä ei saa häiritä niiden ollessa sellaisella alueella, jolla asianomaisella ei ole kyseisen

riistaeläimen metsästämiseen metsästysoikeutta tai metsästyslupaa.

37 §
Riistaeläinlajin rauhoittaminen

Jos riistaeläimen kannan säilymisen tai riistaeläinlajin häiritsemättömän lisääntymisen turvaaminen sitä edellyttää, riistaeläinlaji on rauhoitettava määräajaksi tai toistaiseksi. Rauhoitettavista riistaeläinlajeista ja niiden rauhoitusajoista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Rauhoitusaikana riistaeläintä ei saa metsästää tai vahingoittaa eikä soidinta, pesintää tai poikasia saa häiritä. (18.2.2011/159)

Jäljempänä 39 §:ssä tarkoitetulla riistansuoja-alueella voidaan maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä poiketa yleisistä rauhoitusajoista. Koirakokeiden pitämisestä ja koiran kouluttamisesta rauhoitusaikana säädetään 52 §:ssä.

Susi, karhu, saukko, ahma, ilves ja kirjohylje ovat aina rauhoitettuja. (18.2.2011/159)

37 a § (17.5.2019/683)
Majavan pesän rauhoitus

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin euroopanmajavan ja kanadanmajavan pesän ja siihen liittyvän rakennelman rauhoituksesta ja rauhoituksesta poikkeamisesta.

38 § (10.7.2017/504)
Metsästyksen rajoittaminen

Jos riistaeläinlajin kanta heikkenee pysyvästi tai tilapäisesti lajin esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästystä rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan. Riistaeläinlajin metsästystä voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää myös, jos tavoiteltava riistaeläinlajin leviäminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää. Metsästyksen rajoittaminen voi tarkoittaa myös velvoitetta merkitä saalis tunnistemerkillä.

Rajoitus tai kielto voi olla voimassa korkeintaan kolme vuotta. Jos riistaeläinlajin kanta voimistuu elinvoimaiseksi, rajoitus tai kielto tulee kumota ennen määräajan päättymistä.

Rajoitus tai kielto voi olla:

1) alueellinen;

2) ajallinen;

3) saaliseläimen sukupuolta koskeva;

4) metsästäjäkohtainen saaliskiintiö; tai

5) pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää koskeva.

Rajoituksesta, kiellosta tai tunnistemerkistä säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön on kuultava ennen asetuksen antamista niitä riistanhoitoyhdistyksiä, joiden toiminta-aluetta rajoitus tai kielto koskee.

38 a § (10.7.2017/504)
Saalisilmoitus

Sen lisäksi, mitä 26 §:ssä säädetään, saaliiksi saadusta riistaeläimestä on tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle, jos riistaeläinlajin metsästyksen kestävyyden varmistaminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mistä riistaeläinlajista saalisilmoitus on tehtävä, sekä ilmoituksen muodosta, sisällöstä ja ilmoituksen tekemisen määräajasta.

38 b § (4.6.2021/494)
Saalisrekisteri

Suomen riistakeskus pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla saalisrekisteriä, jota käytetään riistakantojen seurantaan ja käytön suunnitteluun, metsästyksen valvontaan sekä tilastojen laatimiseen.

Saalisrekisteriin merkitään tässä laissa tarkoitettujen saalisilmoitusten perusteella:

1) metsästäjän nimi;

2) metsästäjänumero;

3) tiedot pyydystetystä eläimestä;

4) pyydystämistä koskeva aika ja paikka.

Tietojen julkisuudesta ja luovuttamisesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) sekä henkilötietojen käsittelystä luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ja tietosuojalaissa (1050/2018). Henkilötietojen käsittelyyn ei kuitenkaan sovelleta, mitä mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään. Rekisterinpitäjä saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa tarpeelliset 2 momentissa luetellut saalisrekisterin tiedot riistakantojen seurantaa ja käytön suunnittelua sekä metsästyksen valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle, riistanhoitoyhdistyksille, Luonnonvarakeskukselle, Metsähallitukselle, metsästyksen valvonnasta vastaaville viranomaisille sekä riistahallintolain (158/2011) 23 §:ssä tarkoitetulle metsästyksenvalvojalle.

Saalisrekisterin sisältämät henkilötiedot poistetaan kymmenen vuoden kuluttua sen vuoden päättymisestä, jonka aikana henkilö on antanut viimeisen saalisilmoituksen.

39 §
Riistansuoja-alue

Jos olosuhteet riistan oleskelulle ja lisääntymiselle ovat jollakin saarella tai saariryhmällä tai muulla selvästi määritellyllä alueella erityisen suotuisat, alueesta voidaan muodostaa riistansuoja-alue.

Riistansuoja-alueelle tulee laatia suojamääräykset, joista ilmenee, miten turvataan alueen luonteen säilyminen ja miten alueen riistaa hyödynnetään. Riistan lisääntymisaikana alueella liikkuminen voidaan kieltää tai rajoittaa tietyille reiteille. Rajoitukset eivät saa ulottua pitemmälle kuin riistanhoidon tarve vaatii.

Alueen hyväksymisestä riistansuoja-alueeksi sekä 2 momentissa tarkoitetuista suojamääräyksistä päättää maa- ja metsätalousministeriö alueen omistajan hakemuksesta ympäristöministeriötä kuultuaan. Omistajan on merkittävä alue selvästi maastoon.

Maa- ja metsätalousministeriö voi lakkauttaa riistansuoja-alueen omistajan ilmoituksesta tai jos siihen olosuhteiden muuttumisen vuoksi on syytä.

40 § (18.2.2011/159)
Lupa eräisiin riistanhoidollisiin toimenpiteisiin

Suomen riistakeskus voi riistanhoidollisia toimenpiteitä tai eläinten tarhaamista varten antaa metsästysoikeuden haltijalle luvan pyydystää riistaeläimiä elävänä käyttämällä pyydystämisessä muutoin kiellettyjä pyyntivälineitä tai pyyntimenetelmiä. Mainittuun tarkoitukseen voidaan myöntää myös lupa pyydystää eläimiä rauhoitusaikana ja ottaa munia. Tarkempia säännöksiä luvan myöntämisen edellytyksistä ja lupaan liitettävistä ehdoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

41§ (15.3.2013/206)
Poikkeusluvat

Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädetyin edellytyksin.

Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettynä rauhoitusaikana myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädetyin edellytyksin poikkeusluvan riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen häiritsemiseen, pyydystämiseen tai tappamiseen. (10.7.2017/504)

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 ja 3 momentissa sekä 41 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan poiketa myös 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä ja 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 32 §:n 2 momentissa säädetystä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksesta sekä 35 §:n 3 momentissa säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä myös, jos hakija on pysyvästi tai pitkäaikaisesti liikuntarajoitteinen. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 34 a §:n 1 momentin nojalla annetun asetuksen kiellosta. (13.7.2018/555)

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä poikkeusluvan myöntämisessä noudatettavasta menettelystä, poikkeuslupaan liitettävistä määräyksistä, poikkeusluvan nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta, poikkeusluvan ajallisesta kestosta ja poikkeamisen edellytysten arvioinnista. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää myös ajankohdista, jolloin 37 §:n mukaisesta rauhoituksesta voidaan poiketa.

Poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun alueellisen kiintiön nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajia tai poikkeusluvan myöntämisperustetta rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.

41 a § (18.2.2011/159)
Edellytykset eräiden riistaeläinlajien poikkeusluvalle

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää ahman, suden, karhun, saukon, ilveksen, euroopanmajavan, hallin, kirjohylkeen, itämeren norpan, hillerin, näädän ja metsäjäniksen pyydystämiseen tai tappamiseen: (23.3.2023/447)

1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;

2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;

3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla saaliiksi saatu susi, karhu, saukko, ilves ja ahma kuuluvat valtiolle ja ne on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekevälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu rauhoituksesta poikkeaminen voidaan järjestää poronhoitoalueella myös maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa määritellyn alueellisen kiintiön nojalla. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kiintiön myöntämisen edellytyksistä ja alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta. Suomen riistakeskus vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun rauhoituksesta poikkeamisen seurannasta.

41 b § (18.2.2011/159)
Edellytykset riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen poikkeusluvalle sekä tietyissä tilanteissa rauhoituksesta poikkeamiselle (10.7.2017/504)

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää 5 §:ssä tarkoitettujen riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen pyydystämiseen tai tappamiseen:

1) kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi;

2) lentoturvallisuuden takaamiseksi;

3) viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi;

4) kasviston ja eläimistön suojelemiseksi; tai

5) tutkimus- ja koulutustarkoituksessa, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen.

Poikkeuslupa voidaan myöntää myös tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen muiden kuin rauhoittamattomien lintujen pienien määrien tappamiseksi, pyydystämiseksi, hallussa pitämiseksi tai muutoin asiallisen hyötykäytön mahdollistamiseksi.

Edellä 1 momentin 1–3 kohdassa mainituissa tapauksissa voidaan 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen lintujen rauhoituksesta poiketa myös tekemällä siitä ilmoituksen Suomen riistakeskukselle. Suomen riistakeskus voi hyväksyä hakemuksesta ilmoitusmenettelyyn osallistumisen, jos turvattavan toiminnan luonteen ja laajuuden johdosta tarve poikkeamiselle on säännöllistä, poikkeamiselle ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua eikä poikkeaminen vaaranna edellä mainittujen lintulajien suotuisan suojelutason säilyttämistä (*ilmoitusmenettely*). Ilmoitusmenettely on sallittu:

1) ilmailulain (864/2014) 75 §:n 1 kohdassa tarkoitetuilla lentoasemilla;

2) elintarvikelain (23/2006) mukaisesti hyväksytyissä elintarvikehuoneistoissa;

3) jätteidenkäsittelylaitoksissa;

4) yli 1 hehtaarin suuruisilla marja- ja vihannesviljelmillä;

5) turkistarhoilla;

6) kalanviljelylaitoksilla; sekä

7) tuotantoeläinsuojien yhteydessä.

(10.7.2017/504)
Hyväksymispäätöksessä Suomen riistakeskus vahvistaa ne lintulajit, joita ilmoitusmenettely koskee sekä asettaa vuosittain metsästettävät enimmäismäärät lajeittain. Ilmoitusmenettelyyn hyväksytyn toimijan on vuosittain tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle. Suojattavan toiminnan loppumisesta tai merkittävästä muuttumisesta on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, joka tekee arvion ilmoitusmenettelyn jatkumisesta. (10.7.2017/504)

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset hakemus- ja hyväksymismenettelystä, hyväksymispäätökseen otettavista määräyksistä, enimmäismäärän tarkistamisesta, valvonnasta, saalisilmoituksesta sekä saalisilmoituksen määräajoista. (10.7.2017/504)

Suomen riistakeskus voi peruuttaa ilmoitusmenettelyyn perustuvan rauhoituksesta poikkeamisen, jos menettelyyn hyväksytty ei enää täytä 3 momentissa säädettyjä edellytyksiä, laiminlyö saalisilmoitusvelvollisuuden tai rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka olennaisesti hyväksymispäätökseen otettuja määräyksiä. (10.7.2017/504)

Ks. VNa metsästyslaissa säädetystä ilmoitusmenettelystä 930/2017. ElintarvikeL 23/2006 on kumottu ElintarvikeL:lla 297/2021.

41 c§ (15.3.2013/206)
Edellytykset muiden riistanisäkkäiden poikkeusluvalle

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole, muita kuin 41 a §:ssä tarkoitettuja riistanisäkkäitä koskeva 41 §:n mukainen poikkeuslupa voidaan myöntää:

1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;

2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, riistataloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;

3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

41 d§ (15.3.2013/206)
Poikkeuslupa riistaeläimen tai rauhoittamattoman linnun pesän ja munien hävittämiseen

Suomen riistakeskus voi myöntää 41 §:ssä tarkoitetun poikkeusluvan riistaeläimen tai rauhoittamattoman linnun pesän tai siihen liittyvän rakennelman hävittämiseen 41 a–41 c §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyessä. Lisäksi 41 b §:n mukaisten edellytysten täyttyessä lupa voidaan myöntää myös 5 §:ssä tarkoitettujen lintulajien munien hävittämiseen.

41 e§ (15.3.2013/206)
Poikkeusluvan peruuttaminen

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassaolevan poikkeusluvan, jos poikkeusluvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista.

Peruutetun poikkeusluvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavaa poikkeuslupaa ennen kuin aiemman poikkeusluvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

42 § (30.12.2015/1711)
Vierasperäisen riistaeläimen ja riistaeläinkannan maahantuonti ja luontoon laskeminen

Tässä pykälässä tarkoitetaan:

1) *vierasperäisellä riistaeläimellä* villikania, kanadanmajavaa, tarhattua naalia, kuusipeuraa, saksanhirveä, japaninpeuraa, valkohäntäpeuraa ja muflonia sekä kanadanhanhea ja fasaania; (17.5.2019/683)

2) *vierasperäisellä riistaeläinkannalla* 5 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja riistaeläimiä, jotka eivät kuulu vierasperäisiin riistaeläimiin ja jotka ovat peräisin muualla kuin Suomessa esiintyvästä luonnonvaraisesta kannasta tai Suomen ulkopuolella tarhatusta kannasta.

Vierasperäisen riistaeläimen ja vierasperäisen riistaeläinkannan tuonti Euroopan unionin ulkopuolelta ja Euroopan unionin jäsenvaltiosta sekä niiden laskeminen luontoon on kielletty ilman Suomen riistakeskuksen lupaa. Lupa on evättävä, jos toimenpiteestä voi aiheutua haittaa luonnolle tai luonnonvaraiselle eläimistölle. Luvassa voidaan antaa määräyksiä siitä, miten maahantuonti ja tuonti toisesta jäsenvaltiosta sekä luontoon laskeminen on suoritettava.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti Ahvenanmaalta olevan vierasperäisen riistaeläimen ja vierasperäisen riistaeläinkannan tuontiin muualle Suomeen ja luontoon laskemiseen siellä.

Haitallisten vieraslajien maahantuonnista ja ympäristöön päästämisestä säädetään haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1143/2014 sekä vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa (1709/2015). Vieraslajien ympäristöön päästämisestä säädetään vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa.

43 § (8.5.2020/357)
Riistan kauppa

Riistakannan säilyttämiseksi voidaan valtioneuvoston asetuksella rajoittaa tai kieltää jonkin Suomessa tai Suomen talousvyöhykkeellä metsästetyn riistaeläinlajin kauppa koko maassa tai jossakin osassa maata taikka Suomen talousvyöhykkeellä tai jossakin sen osassa.

Itämeren norpan, kirjohylkeen ja hallin sekä niistä valmistettujen tuotteiden kaupasta säädetään hyljetuotteiden kaupasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1007/2009, yksityiskohtaisista säännöistä hyljetuotteiden kaupasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1007/2009 panemiseksi täytäntöön annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/1850 ja hyljetuotteiden kaupasta annetussa laissa (355/2020).

6 luku
Metsästys ja riistanhoito valtion alueilla

44 §
Viranomaisten toimivalta

Metsästysoikeuden käyttämisestä ja riistanhoidosta valtion alueilla päättää se viranomainen, jonka hallinnassa alue on, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu.

45 §
Valtiolle kuuluvan metsästysalueen vuokraaminen

Valtion alueista metsästysvuokrasopimus voidaan tehdä sellaisen rekisteröidyn metsästysyhdistyksen kanssa, jonka perustellusti voidaan katsoa kykenevän huolehtimaan sopimuksen sisältämistä velvoitteista ja metsästyksen tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä. Vuokraamisessa on etusijalle asetettava sellainen yhdistys, jonka jäsenistöllä ei muutoin olisi kohtuullista metsästysmahdollisuutta.

Kooltaan tai sijaintinsa vuoksi metsästyksen kannalta vähämerkityksinen valtion alue voidaan vuokrata rekisteröidyn metsästysyhdistyksen sijasta yksityiselle henkilölle, jos tämä on metsästysolojen järjestämisen kannalta tarkoituksenmukaista.

46 §
Metsästyslupa valtion alueelle

Valtion aluetta koskeva metsästyslupa annetaan kirjallisena. Luvassa on yksilöitävä metsästysaika ja metsästettävät riistaeläimet. Lupaehdoissa voidaan määrätä luvan saaja määräajassa ilmoittamaan luvan myöntäjälle saamansa saaliin määrä.

Jos jollakin valtion alueella on tarpeen rajoittaa lupien määrää, lupia myönnettäessä etusijalle on asetettava sellaiset metsästäjät, joilla muutoin ei olisi kohtuullista metsästysmahdollisuutta.

Metsähallitus voi antaa metsästysluvan ulkomaalaiselle 7 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulle alueelle sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

47 §
Vuokrat ja lupamaksut valtion alueilla

Valtion alueita koskeva metsästyslupa myönnetään maksua vastaan. Valtion viranomaisen hallitsemallaan alueella järjestämään metsästykseen osallistuvilta ei maksua peritä. Valtion viranomainen voi metsästyksen valvontaa tai riistanhoitoa suorittavalle henkilölle myöntää tämän toimialueella metsästysluvan viranomaisen hallinnassa olevalle alueelle maksutta tai alennetulla maksulla.

Metsästysvuokria ja lupamaksuja määrättäessä on pyrittävä siihen, että maksutulot riittävät valtion suorittamista riistanhoitotoimenpiteistä aiheutuviin menoihin.

7 luku
Rauhoittamattoman eläimen pyydystäminen ja tappaminen

48 §
Oikeus pyydystää ja tappaa rauhoittamaton eläin

Alueen omistajalla tai haltijalla on oikeus pyydystää tai tappaa alueellaan oleva rauhoittamaton eläin. Tämä oikeus hänellä on silloinkin, kun metsästysoikeus alueella on metsästysvuokrasopimuksella luovutettu toiselle.

Oikeus pyydystää tai tappaa rauhoittamaton eläin on myös rakennuksen omistajalla tai haltijalla, jos rauhoittamaton eläin tavataan rakennuksessa tai sen pihapiirissä, sekä metsästysvuokraoikeuden haltijalla ja metsästysluvan saaneella, jollei vuokrasopimuksesta tai luvasta muuta johdu.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maa- ja metsätalousministeriö voi päättää, että eläintautien ehkäisemiseksi, muista terveydellisistä syistä, yleisen turvallisuuden varmistamiseksi tai huomattavan omaisuutta uhkaavan vahingon torjumiseksi määrätyn rauhoittamattoman eläimen saa pyydystää tai tappaa tietyllä alueella määrättynä aikana ilman alueen tai rakennuksen omistajan tai haltijan lupaa.

49§ (15.3.2013/206)
Rauhoittamattoman eläimen pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät

Rauhoittamattoman eläimen pyydystämisen tai tappamisen on tapahduttava siten, ettei siitä aiheudu vaaraa ihmiselle, kotieläimelle, riistaeläimelle tai rauhoitetulle eläimelle.

Rauhoittamattoman linnun ja villiintyneen kissan pyydystämiseen tai tappamiseen ei saa käyttää 33 §:n 1 momentissa tarkoitettuja pyyntivälineitä tai pyyntimenetelmiä. Muun rauhoittamattoman nisäkkään pyydystämiseen tai tappamiseen ei saa käyttää 33 §:n 1 momentin 1 ja 6–14 kohdassa tarkoitettuja pyyntivälineitä tai pyyntimenetelmiä.

Moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käyttämisessä rauhoittamattoman eläimen pyydystämiseen tai tappamiseen on noudatettava 32 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä rajoituksia. Rauhoittamattoman eläimen pyydystämiseen tai tappamiseen sovelletaan lisäksi, mitä 25 §:n 3 momentissa säädetään riistaeläimestä.

49 a§ (15.3.2013/206)
Lupa poiketa rauhoittamattoman nisäkkään pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevasta kiellosta

Suomen riistakeskus voi myöntää rauhoittamattoman nisäkkään pyydystämisessä tai tappamisessa luvan käyttää sellaista pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää, joka on 49 §:n 2 momentin mukaan kielletty. Lisäksi Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 50 §:n 1 momentin nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä rauhoittamattoman nisäkkään osalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää viljelyksille, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, riistataloudelle, eläinten pidolle, vesistöille tai omaisuudelle aiheutuvien merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi taikka jos se on kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta tarpeellinen. Lupa voidaan myöntää myös lajien tutkimustarkoituksessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin 1 momentin nojalla myönnettävään lupaan otettavista määräyksistä, ilmoittamisvelvollisuudesta sekä luvan ajallisesta kestosta.

50 § (18.2.2011/159)
Rauhoittamattoman eläimen pyydystämistä ja tappamista koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä rauhoittamattoman eläimen pyydystämisessä tai tappamisessa sallituista pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä sekä niiden käytöstä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan rauhoittaa rauhoittamaton eläin tai rajoittaa sen pyydystämistä ja tappamista.

8 luku
Koiran pitäminen

51 §
Koiran kiinnipitovelvollisuus

Maaliskuun 1 päivästä elokuun 19 päivään ulkona oleva koira on pidettävä kytkettynä tai siten, että se on välittömästi kytkettävissä.

Edellä 1 momentissa sanottu ei kuitenkaan koske:

1) alueen omistajan tai haltijan luvalla pihamaalla tai puutarhassa taikka koiran pitämiseen varatulla aidatulla alueella olevaa koiraa;

2) viittä kuukautta nuorempaa koiraa;

3) paimentamis-, opas- tai vartiointitehtävässä taikka muussa sen laatuisessa palvelutehtävässä

olevaa koiraa;

4) poliisin, tullilaitoksen, puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen tehtävässä olevaa koiraa; eikä

5) koiraa, jota koulutetaan 3 tai 4 kohdassa tarkoitettuun tehtävään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta velvollisuudesta saadaan poiketa, kun muuta kuin ajavaa koiraa käytetään metsästykseen. Kiellosta saadaan poiketa myös, kun kanakoiraa tai muuta lintukoiraa koulutetaan rauhoitettuja riistaeläimiä niiden lisääntymisaikana häiritsemättä.

52 §
Koirakokeet ja koiran kouluttaminen

Suomen riistakeskus voi koirakokeen pitämiseksi tai koiran kouluttamiseksi antaa luvan poiketa 51 §:n 1 momentissa säädetystä velvollisuudesta. Koirakokeen ja kouluttamisen tulee tapahtua siten, että rauhoitettuja riistaeläimiä ei niiden lisääntymisaikana häiritä. (18.2.2011/159)

Hirvieläinten rauhoituksen estämättä saadaan hirvieläinten metsästykseen käytettävän koiran metsästyskokeita järjestää ja tällaista koiraa kouluttaa elokuun 20 päivästä joulukuun loppuun. Vastaavasti saadaan muuhun metsästykseen käytettävän koiran metsästyskokeita järjestää ja tällaista koiraa kouluttaa elokuun 20 päivästä helmikuun loppuun. Koirakokeen ja kouluttamisen tulee tapahtua siten, että rauhoitettuja riistaeläimiä ei vahingoiteta.

Suden, karhun, saukon ja ilveksen metsästämiseen käytettävän koiran metsästyskokeiden järjestämiseen ja tällaisen koiran kouluttamiseen on kuitenkin oltava Suomen riistakeskuksen myöntämä lupa. (18.2.2011/159)

53 §
Koiran pitäminen toisen alueella

Ilman maanomistajan tai metsästysoikeuden haltijan lupaa koiraa ei saa pitää irti toisen alueella.

Maanomistajalla tai metsästysoikeuden haltijalla on oikeus poistaa alueelta 1 momentin vastaisesti siellä oleva koira tai ottaa se talteen. Jos koiran avulla metsästettäessä ajo tai haukku poikkeaa vieraalle alueelle, alueen omistajan tai metsästysoikeuden haltijan on kuitenkin annettava ajon tai haukun jatkua häiriintymättä puolen tunnin ajan. Jollei koiran omistaja tämän ajan kuluessa hae koiraa pois, alueen omistajalla tai metsästysoikeuden haltijalla on oikeus keskeyttää ajo tai haukku sekä poistaa alueelta koira tai ottaa se talteen.

Edellä 1 momentissa sanottu ei koske 51 §:n 2 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

54 §
Metsästyksen valvojan oikeudet koiranpidon valvonnassa

Jos 88 §:ssä tarkoitettu henkilö tapaa 51 ja 52 §:n säännösten vastaisesti olevan koiran, hänellä on oikeus ottaa koira talteen.

2 momentti on kumottu L:lla 18.2.2011/159.

55 §
Koiran talteenottoon liittyvät toimenpiteet

Jos koira on 53 tai 54 §:n nojalla otettu talteen, talteenotosta on viipymättä ilmoitettava koiran omistajalle, jos tämä on tiedossa, tai poliisille.

Koiran omistajan, joka haluaa saada talteen otetun koiransa takaisin, on lunastettava se kymmenen päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus koiran talteenotosta hänelle tehtiin. Jollei koiraa lunasteta sanotun määräajan kuluessa tai 15 päivän kuluessa siitä, kun talteenottaja ilmoitti talteenotosta poliisille, talteenottaja saa koiran omistukseensa. Entisellä omistajalla on kuitenkin oikeus lunastaa koira talteenottajalta takaisin niin kauan kuin koira on tämän hallussa maksamalla 3 momentissa tarkoitettu lunastusmaksu ja korvaus.

Kun koiran on ottanut talteen muu kuin valtion viranomainen, koiran omistajan on suoritettava talteenottajalle riistanhoitomaksun suuruinen lunastusmaksu sekä korvaus koiran hoitamisesta. Jos koiran on ottanut talteen valtion viranomainen, koiran omistajan on suoritettava korvaus hoitamisesta valtiolle. Hoitamisesta suoritettavan korvauksen määrästä säädetään asetuksella.

9 luku
Metsästyksen ja riistanhoidon viranomaiset ja yhteisöt

56 § (18.2.2011/159)
Viranomaiset ja yhteisöt

Metsästys- ja riistanhoitotoimen ylin johto ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tehtävistä on voimassa, mitä riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksesta annetussa laissa (1131/1987) säädetään.

Suomen riistakeskuksesta ja riistanhoitoyhdistyksistä säädetään riistahallintolaissa (158/2011).

L riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksesta 1131/1987 on kumottu L:lla Luonnonvarakeskuksesta 561/2014.

57–71 §

57–71 § on kumottu L:lla 18.2.2011/159.

10 luku
Lainvastaisen toiminnan seuraamukset

72§ (11.3.2011/234)
Metsästysrikos

Rangaistus metsästysrikoksesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 a luvun 1 ja 1 a §:ssä.

73 § (14.6.2002/516)

73 § on kumottu L:lla 14.6.2002/516.

74§ (22.12.2011/1422)
Metsästysrikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta metsästää

1) vastoin 20 §:n 3 momentissa, 23 §:n 1 momentissa, 32 §:ssä, 33 §:n 1 tai 2 momentissa tai 38 §:n 1 momentissa säädettyä tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltoa tai rajoitusta tai

2) 37 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettuna rauhoitusaikana tai ilman 10, 26, 41 tai 49 a §:ssä tai 52 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa taikka rikkoen 10 §:n tai 41 a §:n 4 momentin nojalla säädettyä alueellista kiintiötä,

on tuomittava, jollei teko ole rikoslain 48 a luvun 1 tai 1 a §:n nojalla rangaistava tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsästysrikkomuksesta* sakkoon.

Metsästysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) menettelee vastoin 25 §:ssä tarkoitettua asutuksesta, viljelyksestä tai liikenneväylästä johtuvaa rajoitusta,

2) metsästää vastoin 34 §:n nojalla annetulla asetuksella säädettyä pyyntivälineen tai pyyntimenetelmän käytön rajoitusta,

3) kuljettaa metsästysasetta vastoin 35 §:n kieltoa,

4) häiritsee riistaeläintä vastoin 36 §:n kieltoa,

5) järjestää vastoin 30 §:ää metsästyksen ilman metsästyksen johtajaa, tai metsästää vastoin metsästyksen johtajan 30 §:n nojalla antamaa määräystä tai kieltoa,

6) menettelee vastoin 29 §:n nojalla annetun asetuksen nojalla pyyntilupaan liitettyä määräystä tai mainitun pykälän nojalla annetussa asetuksessa saaliin ilmoittamisesta säädettyä velvollisuutta tai määräaikaa, tai metsästää pyyntiluvasta 27 §:n nojalla rajatun alueen ulkopuolella,

7) menettelee vastoin 10 §:n 1 momentin tai 41 §:n 4 momentin taikka 41 a §:n 4 momentin nojalla annetun asetuksen pyyntilupaa tai poikkeuslupaa taikka saaliin ilmoitusvelvollisuutta taikka alueellista kiintiötä koskevassa säännöksessä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai asetuksen nojalla pyynti- tai poikkeuslupaan otettua määräystä,

8) metsästää käyttämättä 29 §:n nojalla annetussa asetuksessa säädettyjä hirvieläinten metsästyksessä käytettäviä varusteita, tai vastoin 29 §:n nojalla annetun asetuksen säännöstä hirvieläinten metsästyksessä käytettävästä koirasta,

9) metsästyksen johtajana jättää suorittamatta hänelle kuuluvan 30 §:n nojalla annetulla asetuksella säädetyn tehtävän,

10) metsästää tai toimii metsästyksen johtajana suorittamatta riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa säädettyä riistanhoitomaksua,

11) toimii ampujana vastoin 21 §:ssä säädettyä velvollisuutta ampumakokeen suorittamisesta,

12) laiminlyö metsästyskortin tai ampumakoetodistuksen esittämisen 22 §:ssä säädetyllä tavalla,

13) metsästää tai toimii metsästyksen johtajana vastoin rikoslain 48 a luvun 6 §:n nojalla tuomittua metsästyskieltoa tai

14) jättää saaliin ilmoittamatta vastoin 38 a §:n 2 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta.

(10.7.2017/504)

75 § (14.6.2002/516)
Metsästyslain säännösten rikkominen

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) vahingoittaa riistaeläintä tai häiritsee sen soidinta, pesintää tai poikasia 37 §:n 1 momentin nojalla annetulla asetuksella säädettynä rauhoitusaikana,

2) liikkuu luvatta riistansuojelu-alueella vastoin 39 §:n nojalla annettua rajoitusta tai kieltoa,

3) tuo maahan tai laskee luontoon vierasperäisen riistaeläimen tai vierasperäisen riistaeläinkannan taikka tuo Ahvenanmaalta olevan vierasperäisen riistaeläimen tai vierasperäisen riistaeläinkannan muualle Suomeen tai laskee tällaisen eläimen luontoon muualla Suomessa ilman 42 §:ssä säädettyä lupaa tai lupaehdon vastaisesti, (30.12.2015/1711)

4) jättää noudattamatta 43 §:n nojalla annetulla asetuksella säädettyä riistan kauppaa koskevaa kieltoa tai rajoitusta,

5) luvatta pyydystää tai tappaa rauhoittamattoman eläimen vastoin 49 §:ssä säädettyä kieltoa tai 50 §:n nojalla annetun asetuksen säännöstä taikka menettelee vastoin 41 b §:n 3 tai 4 momentissa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai mainitun pykälän 5 momentin nojalla annetun asetuksen säännöstä saalisilmoituksen määräajasta tai hyväksymispäätökseen sisältyvää määräystä, (10.7.2017/504)

6) pitää koiraa luvatta irti vastoin 51–53 §:n kieltoa tai

7) jättää heitteille tai hylkää kissan vastoin 85 §:n säännöstä,

8) rikkoo 34 a §:n 1 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä kieltoa tai 4 momentissa säädettyä merkintä- tai ilmoitusvelvollisuutta, (10.7.2017/504)

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsästyslain säännösten rikkomisesta* sakkoon.

Metsästyslain säännösten rikkomisesta tuomitaan myös se, joka saattaa pyyntivälineen toimintakunnottomaksi tai muulla tavoin häiritsee pyyntiä estääkseen tai vaikeuttaakseen 31 §:n vastaisesti toisen laillista metsästystä.

76 § (14.6.2002/516)
Luvaton pyynti ja laittoman saaliin kätkeminen

Rangaistus luvattomasta pyynnistä säädetään rikoslain 28 luvun 10 §:ssä.

Rangaistus laittoman saaliin kätkemisestä säädetään rikoslain 48 a luvun 4 ja 4 a §:ssä. (11.3.2011/234)

77 § (14.6.2002/516)

77 § on kumottu L:lla 14.6.2002/516.

78 § (14.6.2002/516)
Metsästyskielto

Metsästyskiellosta säädetään rikoslain 48 a luvun 6 §:ssä.

Metsästyskieltoon tuomitulle ei anneta uutta metsästyskorttia kiellon aikana.

78 a § (14.5.2010/386)
Tuomioistuimen ilmoitus metsästyskiellosta

Tuomioistuimen on ilmoitettava metsästäjärekisterin pitäjälle sekä kieltoon määrätyn henkilön kotipaikan poliisille ratkaisustaan, jolla on määrätty metsästyskielto.

Tuomioistuimen velvollisuudesta tehdä ilmoitus merkitsemällä ratkaisusta tieto oikeushallinnon valtakunnallisen tietojärjestelmän ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään tai toimittamalla tiedot Oikeusrekisterikeskukselle niiden välittämiseksi metsästäjärekisterin pitäjälle ja kieltoon määrätyn kotipaikan poliisille säädetään tarvittaessa oikeusministeriön asetuksella. Merkinnän tekemiseen ja tietojen toimittamiseen sovelletaan, mitä oikeushallinnon valtakunnallisesta tietojärjestelmästä annetussa laissa (372/2010) ja sen nojalla säädetään.

L oikeushallinnon valtakunnallisesta tietojärjestelmästä 372/2010 on kumottu L:lla oikeushallinnon valtakunnallisesta tietovarannosta 955/2020.

79 §
Korvaus metsästysoikeuden haltijalle

Jos riistaeläin on metsästetty ilman alueen metsästysoikeuden haltijan lupaa tai muutoin loukkaamalla toisen metsästysoikeutta sellaisissa olosuhteissa, joissa toisella oli oikeus metsästää tai ottaa tällainen riistaeläin, on sillä, jonka oikeutta on loukattu, oikeus saada valintansa mukaan joko riistaeläin tai sen arvo, siitä riippumatta, onko metsästäminen muustakin syystä tämän lain vastaista. Riistaeläimen arvo määrätään maa- ja metsätalousministeriön riistaeläimille vahvistamien elävän riistaeläimen ohjeellisten arvojen perusteella.

80 § (26.10.2001/876)
Menettämisseuraamus

Jos riistaeläin on metsästetty vastoin tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen säännöksiä ilman, että toisella oli oikeus metsästää tai ottaa tällainen riistaeläin, tuomitaan eläin tai sen arvo valtiolle menetetyksi. Riistaeläimen arvo määrätään 79 §:ssä säädetyllä tavalla. Muutoin on soveltuvin osin noudatettava, mitä rikoslain (39/1889) 10 luvun 1–4 ja 6–11 §:ssä säädetään.

Jos 1 momentissa tarkoitetun riistaeläimen metsästys edellyttää 26 §:n mukaan pyyntilupaa, on metsästäjä samalla määrättävä suorittamaan valtiolle maksamatta oleva pyyntilupamaksu. (18.2.2011/159)

Jos rauhoittamaton eläin on pyydystetty tai tapettu vastoin tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen säännöksiä, menettämisseuraamuksen osalta on noudatettava, mitä rikoslain 10 luvussa säädetään.

Rikoslain 10 luvun 4 §:n 1 momentin 1 kohtaa sovelletaan vain, jos menettämisseuraamuksen perustavana rikoksena on 72 §:ssä tarkoitettu teko tai 75 §:n 5 kohdassa tarkoitettu tahallinen teko. (14.6.2002/516)

81 §
Laiton pyyntiväline

Jos 88 §:ssä tarkoitettu metsästyslain valvontaa suorittava henkilö tapaa kielletyn taikka kielletyllä tavalla tai luvattomasti asetetun pyyntivälineen viritettynä pyyntikuntoon paikalleen, hän saa ottaa sen talteen tai tehdä toimintakelvottomaksi. Talteen otetusta pyyntivälineestä on viipymättä ilmoitettava poliisille tai toimitettava se poliisille säilytettäväksi.

Talteenotettujen tai poliisin säilytettävänä olevien pyyntivälineiden toimittamisesta omistajilleen tai niiden hävittämisestä säädetään asetuksella.

82 § (13.5.2011/474)
Syyteoikeus

Jos metsästysrikkomuksella tai metsästyslain säännösten rikkomisella on loukattu ainoastaan yksityisen oikeutta, syyttäjä ei saa nostaa syytettä, ellei asianomistaja ilmoita rikosta syytteeseen pantavaksi.

11 luku

Erinäiset säännökset

83 § (18.2.2011/159)
Kuolleena löydetyn riistaeläimen omistusoikeus

Kuolleena löydetty riistaeläin kuuluu alueen metsästysoikeuden haltijalle, jos tällä on oikeus metsästää samaa riistaeläinlajia alueella.

Jos 1 momentissa tarkoitettua riistaeläintä on metsästetty pyyntiluvan nojalla, saa alueen metsästysoikeuden haltija halutessaan pitää eläimen, jos hänellä on samanlainen pyyntilupa. Muussa tapauksessa eläin kuuluu sen metsästäjälle.

Jos kenelläkään ei ole metsästysoikeutta tai pyyntilupaa riistaeläimeen, kuolleena tavattua riistaeläintä ei saa ottaa haltuun, ellei jäljempänä toisin säädetä.

83 a § (18.2.2011/159)
Poikkeukset kuolleen riistaeläimen omistusoikeuteen

Jos merialueella kalanpyydyksestä kuolleena tavataan halli tai itämeren norppa, se kuuluu pyydyksen omistajalle.

Jos 26 §:ssä tarkoitettu hirvieläin, metsäkauris tai villisika on kuollut liikenteessä tai lopetettu liikenneonnettomuuden takia, se kuuluu kolaripaikan riistanhoitoyhdistykselle.

Hirvieläimen jättösarvet kuuluvat löytäjälleen.

83 b § (18.2.2011/159)
Oikeus kuolleen riistaeläimen hautaamiseen tai hävittämiseen

Jos kuolleena löydetty riistaeläin aiheuttaa haittaa, voi se, jolle haitta aiheutuu, haudata tai hävittää riistaeläimen omalla kustannuksellaan.

83 c § (18.2.2011/159)
Velvollisuus ilmoittaa kuolleesta riistaeläimestä (10.7.2017/504)

Kuolleena löytyneestä ahmasta, ilveksestä, karhusta, saukosta, sudesta ja metsäpeurasta on viipymättä ilmoitettava riistantutkimusta tekevälle tutkimuslaitokselle sekä Suomen riistakeskukselle. Kuollut eläin tai osa siitä voidaan toimittaa tutkimuslaitokselle sen suostumuksella ja kustannuksella. (10.7.2017/504)

Kuolleena löytyneestä 83 §:n 2 momentin mukaisesta riistaeläimestä on viipymättä ilmoitettava metsästysoikeuden haltijalle sekä alueen riistanhoitoyhdistykselle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoituksen tekemisestä.

83 d § (10.7.2017/504)
Poliisilain 2 luvun 16 §:n nojalla lopetettu riistaeläin

Poliisilain (872/2011) 2 luvun 16 §:n nojalla lopetettu ahma, ilves, karhu, saukko ja susi kuuluvat valtiolle ja muu riistaeläin kuuluu alueen riistanhoitoyhdistykselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ahma, ilves, karhu, saukko tai susi on toimitettava riistantutkimusta tekevälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitos voi luovuttaa eläimen yleishyödylliseen tarkoitukseen tai hävittää sen.

84 §
Avuttomassa tilassa olevan eläimen kohtelu

Sairasta, vahingoittunutta tai muutoin avuttomassa tilassa olevaa tässä laissa tarkoitettua eläintä on pyrittävä auttamaan tai asiasta on pyrittävä ilmoittamaan alueen omistajalle, metsästysoikeuden haltijalle tai poliisille.

Jos eläin on sellaisessa tilassa, että sen hengissä pitäminen ilmeisesti tuottaa sille kohtuutonta kärsimystä, löytäjä saa lopettaa eläimen, vaikka hänellä ei olisi alueella kyseisen eläimen pyydystämis- tai tappamisoikeutta tai eläin olisi tuona ajankohtana rauhoitettu.

Lopetettuun eläimeen sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään kuolleena löydetystä eläimestä.

85 §
Huolenpito kissasta

Kotieläimeksi otetun kissan heitteillejättö ja hylkääminen on kielletty.

86 §
Kuolleen rauhoittamattoman eläimen haltuunotto

Kuolleen rauhoittamattoman eläimen saa ottaa löytäjä.

87 § (27.2.2009/106)
Riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaaminen

Riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta säädetään riistavahinkolaissa (105/2009).

88 §
Lain noudattamisen valvonta

Poliisin, rajavartiolaitoksen ja tulliviranomaisten sekä riistahallintolaissa tarkoitettujen metsästyksenvalvojien tulee toimialueellaan valvoa, että metsästystä koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan. (18.2.2011/159)

Valtion omistamilla alueilla lain noudattamista valvovat virkamiehet, joiden tehtäväksi valvonta säädetään tai määrätään.

Maanomistajalla ja metsästysoikeuden haltijalla on oikeus valvoa tämän lain noudattamista alueellaan.

Jos tähän lakiin tai sen nojalla annettuun säännökseen tai määräykseen perustuva velvollisuus laiminlyödään, aluehallintovirasto voi valvontaviranomaisen tai tässä laissa tarkoitetun yhteisön ilmoituksesta taikka sen hakemuksesta, jonka oikeutta tai etua asia koskee, määrätä laiminlyöjän täyttämään velvollisuutensa sakon uhalla tai sillä uhalla, että tekemättä jätetty teetetään laiminlyöjän kustannuksella. (22.12.2009/1469)

89 § (18.2.2011/159)

89 § on kumottu L:lla 18.2.2011/159.

90 § (10.7.2017/504)
Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset

Oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa ja 41 b §:ssä tarkoitettua ilmoitusmenettelyä koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

91 § (15.3.2013/206)

91 § on kumottu L:lla 15.3.2013/206.

92 §
Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1993.

Tällä lailla kumotaan 13 päivänä huhtikuuta 1962 annettu metsästyslaki (290/62) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

93 §
Siirtymäsäännökset

Rekisteröityä asetta, jota tällä lailla kumotun lain mukaan on saanut käyttää metsästyksessä, mutta jonka käyttäminen tämän lain 33 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan on metsästyksessä kielletty, saa käyttää metsästyksessä kolmen vuoden ajan tämän lain voimaantulosta lukien.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa vahvistettuun Metsästäjäin keskusjärjestön, riistanhoitopiirien ja riistanhoitoyhdistysten ohjesääntöön sisältyy tämän lain vastaisia määräyksiä, on niiden sijasta noudatettava lain säännöksiä. Ohjesääntö on kuitenkin viivytyksettä ja viimeistään kahden vuoden kuluessa uuden lain voimaantulosta muutettava lain mukaiseksi. Ennen tämän lain voimaantuloa suoritettu henkilövaali jää voimaan siksi ajaksi, joksi henkilö on toimeen tai tehtävään valittu.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehdyt metsästysvuokrasopimukset ja annetut metsästysluvat jäävät edelleen voimaan. Viranomaisen tällä lailla kumottavan lain nojalla antamat luvat jäävät edelleen voimaan.

Tällä lailla kumotun lain 30 §:n 2 momentin nojalla annetut lääninhallituksen päätökset jäävät edelleen voimaan, mutta kuitenkin enintään vuoden 1995 loppuun.

HE 300/92, MmVM 7/93

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

17.12.1993/1268:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1994.

HE 245/93, MmVM 20/93

8.12.1995/1399:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

LA 26/95, MmVM 7/95, EV 116/95

21.5.1999/692:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999.

HE 30/1998, HaVM 31/1998, EV 303/1998

23.12.1999/1236:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Ennen lain voimaantuloa syntyneet karhun, suden, ahman ja ilveksen aiheuttamat henkilövahingot voidaan korvata tämän lain nojalla talousarvion rajoissa valtion varoista, jos vahinko on aiheutunut 1 päivänä kesäkuuta 1998 tai sen jälkeen.

HE 59/1999, MmVM 13/1999, EV 110/1999

26.10.2001/876:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

HE 80/2000, LaVM 14/2001, EV 94/2001

14.6.2002/516:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2002.

HE 203/2001, LaVM 7/2002, EV 62/2002

12.7.2002/608:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2002.

HE 77/2001, LaVM 10/2002, EV 85/2002

3.12.2002/1009:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Jos Metsästäjäin keskusjärjestölle, riistanhoitopiireille ja riistanhoitoyhdistyksille ei ennen tämän lain voimaantuloa ole valittu tämän lain mukaista uutta hallitusta, Metsästäjäin keskusjärjestön ja riistanhoitopiirien nykyisten hallitusten ja riistanhoitoyhdistysten nykyisten johtokuntien toimikaudet jatkuvat sen kuukauden loppuun, jolloin niille on valittu tämän lain mukaiset uudet hallitukset. Nykyisten hallitusten ja johtokuntien toimikaudet päättyvät kuitenkin viimeistään vuoden 2003 lopussa.

HE 68/2002, MmVM 11/2002, EV 159/2002

26.11.2004/1068:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2005.

HE 53/2004, UaVM 11/2004, EV 126/2004

13.5.2005/314:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2005.

Vuonna 2004 myönnettyihin metsäkauriin pyyntilupiin ja niistä perittäviin maksuihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Metsäkauriiden aiheuttamien vahinkojen korvaamista koskeviin, viimeistään vuonna 2005 vireille tulleisiin korvaushakemuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 278/2004, LA 16/2005, MmVM 2/2005, EV 31/2005

15.7.2005/600:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2005.

HE 6/2005, HaVM 12/2005, EV 92/2005

3.11.2006/939:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2006.

HE 146/2006, MmVM 9/2006, EV 120/2006

27.2.2009/106:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009.

Jos tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 87 §:ssä tarkoitettu vahinko on tapahtunut 1 päivänä tammikuuta 2009 tai sen jälkeen taikka metsävahinko on arvioitu mainittuna päivänä tai sen jälkeen, vahingon korvaamiseen sovelletaan mainitun pykälän asemesta, mitä riistavahinkolaissa säädetään.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 87 §:n nojalla vahvistettuja vahinkoilmoituksen kaavoja, arviokirjoja, metsävahinkoihin liittyvien korvausten laskentakaavoja, puulajikohtaisia vaurioluokkia, metsäkeskuksissa käytössä olevia hirvieläinvahinkojen aputaulukoita sekä muita riistavahinkojen arvioinnissa käytössä olevia kaavoja ja lomakkeita käytetään kuitenkin edelleen haettaessa korvausta ja arvioitaessa vahinkoa riistavahinkolain nojalla, kunnes riistavahinkolaissa säädetyt vastaavat kaavat ja lomakkeet on vahvistettu.

HE 90/2008, MmVM 13/2008, EV 198/2008

22.12.2009/1469:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 161/2009, HaVM 18/2009, EV 205/2009

14.5.2010/386:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

HE 102/2009, LaVM 2/2010, EV 21/2010

18.2.2011/159:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2011.

Riistanhoitopiirien ja Metsästäjäin keskusjärjestön tilinpäätösten ja hallitusten vastuuvapauden käsittelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa riistanhoitopiirin tai maa- ja metsätalousministeriön myöntämät luvat sekä maa- ja metsätalousministeriön 10 §:n 2 momentin nojalla antamat määräykset euroopanmajavan, hallin, itämerennorpan, ilveksen, karhun, saukon ja suden metsästyksestä jäävät voimaan. Tämän lain voimaan tullessa riistanhoitopiirissä ja Metsästäjäin keskusjärjestössä vireillä olevat asiat siirtyvät Suomen riistakeskuksen ratkaistaviksi.

HE 237/2010, PeVL 48/2010, MmVM 23/2010, EV 275/2010

11.3.2011/234:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2011.

HE 221/2010, LaVM 33/2010, EV 302/2010

13.5.2011/474:

Tämä laki tulee voimaan 17 päivänä toukokuuta 2011.

HE 286/2010, LaVM 34/2010, EV 311/2010

22.12.2011/1422:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012.

HE 99/2011, MmVM 8/2011, EV 70/2011

15.3.2013/206:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2013.

Ennen tämän lain voimaantuloa annetut valtioneuvoston ja maa- ja metsätalousministeriön asetukset jäävät voimaan. Metsästyslain nojalla myönnetyt luvat ja poikkeusluvat jäävät voimaan niissä sanotuin ehdoin.

HE 157/2012, MmVM 11/2012, EV 4/2013

7.11.2014/905:

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

L 905/2014 on kumottu L:lla 8.5.2020/356, joka tuli voimaan 15.5.2020.

HE 28/2014, MmVM 12/2014, EV 107/2014

30.12.2014/1427:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

HE 194/2014, MmVM 22/2014, EV 220/2014

8.5.2015/583:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2015.

HE 312/2014, MmVM 33/2014, EV 356/2014

30.12.2015/1711:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

HE 82/2015, MmVM 8/2015, YmVL 10/2015, EV 87/2015

3.6.2016/422:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2016.

HE 48/2016, MmVM 8/2016, EV 63/2016

10.7.2017/504:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2017. Lain 26 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 30 a ja 34 a § sekä 41 b §:n 3–6 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018. Lain 27 §:n 3 momentti tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2019. Lisäksi 30 §:ssä säädetty velvollisuus metsästyksen johtajasta karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksessä tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 30 §:n nojalla annetut valtioneuvoston asetukset sekä lain voimaan tullessa voimassa olleiden 21 ja 38 §:n nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön asetukset jäävät voimaan. Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetyt hirvieläimen pyyntiluvat ja poikkeusluvat jäävät voimaan.

Maa- ja metsätalousministeriö, Suomen riistakeskus sekä riistanhoitoyhdistykset voivat ryhtyä ennen tämän lain voimaantuloa täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 28/2017, MmVM 8/2017, EV 72/2017

13.7.2018/555:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2018.

HE 83/2018, MmVM 11/2018, EV 66/2018

18.1.2019/100:

Tämä laki tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2019.

HE 26/2018, MmVM 8/2018, EV 115/2018

17.5.2019/683:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2019.

HE 286/2018, MmVM 28/2018, EV 312/2018

30.4.2020/304:

Tämä laki tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 2020 ja on voimassa 31 päivään heinäkuuta 2021.

HE 48/2020, MmVM 4/2020, EV 39/2020

8.5.2020/357:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 2020.

HE 103/2019, MmVM 2/2020, EV 19/2020

15.1.2021/79:

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2021.

HE 175/2020, MmVM 14/2020, EV 208/2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2017/625 (32017R0625); EUVL N:o L 95, 7.4.2017, s. 1, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2016/429 (32016R0429); EUVL N:o L 84, 31.3.2016, s. 1, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2013/576 (32013R0576); EUVL N:o L 178, 28.6.2013, s. 1, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009 (32009R1069); EYVL N:o L 300, 14.11.2009, s. 1, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2160/2003 (32003R2160); EUVL N:o L 325, 12.12.2003, s. 1, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/99/EY (32003L0099); EUVL N:o L 325, 12.12.2003, s. 31, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001 (32001R0999); EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1, Komission asetus (EU) N:o 702/2014 (32014R0702); EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1

4.6.2021/494:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2021.

Suomen riistakeskuksen on saatettava teknistä käyttöyhteyttä koskevat tietojenluovutukset julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetun lain (906/2019) mukaiseksi vuoden 2023 loppuun mennessä.

HE 133/2020, MmVM 5/2021, EV 49/2021

5.1.2023/28:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2023.

HE 76/2022, YmVM 17/2022, EV 227/2022

23.3.2023/447:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2023.

HE 288/2022, MmVM 34/2022, EV 336/2022

23.3.2023/698:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024.

HE 186/2022, MmVM 33/2022, EV 331/2022

Finlex ® on oikeusministeriön omistama oikeudellisen aineiston julkinen ja maksuton Internet-palvelu.
Finlexin sisällön tuottaa ja sitä ylläpitää Edita Lakitieto Oy. Oikeusministeriö tai Edita eivät vastaa tietokantojen sisällössä mahdollisesti esiintyvistä virheistä, niiden käytöstä käyttäjälle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä vahingoista tai Internet-tietoverkossa esiintyvistä käyttökatkoista tai muista häiriöistä.